

P9_TA(2023)0380

Wniosek o uchylenie immunitetu Beaty Mazurek

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 listopada 2023 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Beaty Mazurek (2023/2023(IMM))

(C/2024/2842)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Beaty Mazurek przekazany dnia 13 grudnia 2022 r. przez XIV Wydział Karny Sądu Rejonowego dla Warszawy–Mokotowa w Warszawie w związku z postępowaniem karnym wszczętym z powództwa cywilnego, który został ogłoszony na posiedzeniu plenarnym dnia 13 lutego 2023 r.,
  - uwzględniając zrzeczenie się przez Beatę Mazurek prawa do złożenia wyjaśnień zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,
  - uwzględniając art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
  - uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 105 ust. 2 i art. 108 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 7b ust. 1 i art. 7c ust. 1 polskiej Ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora,
  - uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0347/2023),
- A. mając na uwadze, że 13 grudnia 2022 r. sędzia XIV Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Warszawy–Mokotowa w Warszawie przekazał wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego Beaty Mazurek, wybranej w Polsce, pozwanej przez osobę fizyczną w związku z publikacją na koncie partii Prawo i Sprawiedliwość na Twitterze, rzekomo zawierającą treści nawołujące do nienawiści na tle narodowym, etnicznym, rasowym i religijnym; że dnia 17 listopada 2021 r. do Sądu Rejonowego dla Warszawy–Mokotowa w Warszawie wpłynął akt oskarżenia złożony przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego; że pełnomocnik zwrócił się również do Sądu o przekazanie Parlamentowi Europejskiemu jego wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie Beaty Mazurek do odpowiedzialności karnej;
- B. mając na uwadze, że organ sądowy przekazał ww. wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego zgodnie z art. 9 ust. 12 Regulaminu; zwraca jednak uwagę na fakt, że zgodnie z art. 9 ust. 1 Regulaminu każdy wniosek o uchylenie immunitetu musi być złożony przez „właściwy organ państwa członkowskiego”, ponieważ oba pojęcia nie są równoznaczne; że pojęcie „właściwy organ państwa członkowskiego” zostało zdefiniowane w obowiązującym prawie krajowym; że w przypadku Polski należy odnieść się do przepisów art. 7b ust. 1 polskiej Ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora, który stanowi, że wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie posła lub senatora do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego składa się za pośrednictwem Prokuratora Generalnego; że w przedmiotowej sprawie wniosek skierowano do Prokuratora Generalnego, który jednak odesłał go, argumentując, że „oskarżenie prywatne” obejmuje również „oskarżenie posiłkowe” oraz że złożenie wniosku o uchylenie immunitetu posła należy do właściwości sądu;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Sądu z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

- C. mając na uwadze, że pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego zwrócił się do Sądu o zgodę na wszczęcie postępowania karnego przeciwko między innymi Beacie Mazurek w związku z czynem z art. 256 § 2 polskiego Kodeksu karnego;
- D. mając na uwadze, że dnia 17 października 2018 r. w mediach społecznościowych – na portalu Twitter na stronie Prawa i Sprawiedliwości – opublikowano spot wyborczy pod hasłem „Bezpieczny samorząd” w ramach wyborów samorządowych, które odbyły się w Polsce dnia 21 października 2018 r.; że w jego rozpowszechnianiu wzięła udział m.in. Beata Mazurek; mając na uwadze, że opublikowany spot miał zawierać treści wzywające do nienawiści wobec imigrantów muzułmańskich;
- E. mając na uwadze, że Beata Mazurek jest jedną z osób znajdujących się w podobnej sytuacji, czyli oskarżonych o popełnienie zarzucanych czynów zabronionych, o których mowa powyżej, przy czym jedyna różnica polega na tym, że obecnie korzysta ona z immunitetu posłanki do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że w związku z tym należy pamiętać, że Beata Mazurek nie jest jedyną osobą, która może zostać postawiona w stan oskarżenia w przedmiotowej sprawie;
- F. mając na uwadze, że Beata Mazurek została wybrana do Parlamentu Europejskiego w wyborach, które odbyły się dnia 26 maja 2019 r.;
- G. mając na uwadze, że czyny zarzucane Beacie Mazurek nie dotyczą opinii lub stanowiska zajętego przez nią w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków posłanki do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej; mając na uwadze, że w przedmiotowej sprawie wniosek o uchylenie immunitetu dotyczy okoliczności faktycznych związanych z działaniami o charakterze lokalnym prowadzonymi przed uzyskaniem statusu, a w konsekwencji immunitetu posłanki do Parlamentu Europejskiego;
- H. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny ma chronić Parlament i posłów do niego przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych i niemożliwych do oddzielenia od tych obowiązków;
- I. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- J. mając na uwadze, że zgodnie z art. 105 ust. 2 i art. 108 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., jak również art. 7 ust. 1, 2 i 4, art. 7b ust. 1 i art. 7c ust. 1 Ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora ^(?), poseł nie może zostać przesłuchany jako podejrzany i nie może zostać pociągnięty do odpowiedzialności karnej bez zgody Parlamentu Europejskiego;
- K. mając na uwadze, że, z jednej strony, Parlamentu nie można uznawać za sąd, a z drugiej – że posła nie można uznawać za „oskarżonego” w kontekście procedury uchylenia immunitetu ^(?);
- L. mając na uwadze, że w tym przypadku Parlament nie znalazł dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutio-*nis, czyli okoliczności wskazujących na leżący u podstaw postępowania sądowego zamiar zaszkodzenia działalności politycznej posła, a tym samym Parlamentowi Europejskiemu;
  - 1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Beaty Mazurek;
  - 2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do bezzwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji, właściwym organom Rzeczypospolitej Polskiej i Beacie Mazurek.

---

^(?) Dz.U. 2022 poz. 1339, tekst jednolity.

^(?) Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., Briois/Parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.